

Како евтин дар
ни е судбината
во самракот
и ветерот што суни,
како сноп е таа
без јажица
растурен во јуни!

Катаден
зборот на нашите чеда
е исполнет со тага
без насмевка,
полн сиромаштија
и жал за татковината
што ја губат!

Поблиска
ни стана Австралија
од дедовите ниви,
уште поблиска
и Шведка
и Германија
од родните стреи!

Ги немаме
уздите в раце,
огламникот сега
друг го влече
кон провалии,
кон стрмнини
и бездни...

И пак не делат
и пак не селат
како делбите и селидбите
вечност да ни се -
бесилка
и свилено јаже
за тенок врат...

Да се сакаме меѓусебе
мој народе страден,
да се сакаме македонски
додека не има,
само така
Македонија
мртва нема да биде!

25.02.2014

Панде Манојлов